

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym: w Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.

Za odnośzenie do domu dołącza się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.

Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.

Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie z wyjątkiem dni poświęconych dodatki poranna.

ROK SZEŚCZDZIESIĄTY ÓSMY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmentowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petytowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz.

Nadesłane: za jeden wiersz garmentowy rs. 1.

Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frenclera ul. Senatorska 26.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 141.

— W kościele N. Marji Panny na Nowem-Mieście jutro, o godz. 8-ej zrana, odprawiona będzie uroczysta wotywa w kaplicy Matki Boskiej.

— W kościele archikatedralnym św. Jana jutro, o godz. 9-ej zrana, odprawiona będzie solenna wotywa na intencję członków archikonfraterni literackiej.

— W kościele św. Jacka (po-dominikańskim) jutro, o godz. 10-ej zrana, przed ołtarzem Matki Boskiej Różańcowej odprawiona będzie uroczysta wotywa na intencję braci i siostr bractwa Różańca św.

— W kościele św. Anny (po-bernardyńskim) jutro po niesporach wystawiony będzie N. Sakrament w monstrancji, poczem odśpiewana zostanie litanja o Sercu N. Marji Panny na intencję arcybractwa czi Niepokalane-go Serca N. Marji Panny. Po nabożeństwie członków arcybractwa zbiorą się w miejscowej zakrystji, celem odbycia sesji wpisowej i poboru składek.

— W kościele św. Ducha (po-paulińskim) jutro, o godz. 9-ej zrana, odprawiona będzie w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej i ku Jej czi solenna wotywa. W tymże kościele przypada jutro doroczny odpust ku czi św. Agnieszki, panny męczenniczki, patronki bractwa panińskiego. Nabożeństwo rozpocznie wotywa o godz. 10-ej zrana, którą odprawi Jks. kanonik Filochowski, sumę, w czasie której słowo boże wygłosi Jks. Miechowicz, wikarjusz parafji Wszystkich Świętych, celebrować będzie Jks. Jankowski, na niesporach zaś, odprawionych przez Jks. Podczaskiego, kazanie wypowie Jks. Dąbrowski.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Norddeutsche allgemeine Zeitung rzucając okiem na szereg faktów, które w ostatnich dniach pomnożyły „materjal” służący do orientowania opinji publicznej zatrzymuje się przedewszystkiem przy Najwyższym reskrypcie Monarchy russkiej do jenera-

ra-gubernatora moskiewskiego i przyznaje mu przynależne stanowisko górujące w rządzie oświadczeń pokojowych.

Organ kanclerski utrzymuje natomiast, iż głosy dzienników russkich farbują tonem przeważnie ciemnym widnokrąg polityczny. Nie możemy powiedzieć, ażeby koloryt, jakiego dobiera prasa niemiecka lub austrjacka był jaśniejszym. Ustawiczne biuletyny *Postu* i *Kreuzzeitung* nie dowodzą wszakże chęci do wyrzeczenia się pesymizmu. *Norddeutsche allgemeine Zeitung* streszcza sąd swój o położeniu politycznym chwili w ten sposób, iż „panują nad niem kapitalne sprzeczności”, których wynik „zarówno tajemniczym zostaje dla mędrów, jak dla prostaczków”.

Wczorajsze odezwanie się cesarza Wilhelma do prezydjum sejmiku pruskiego, wyrażające otuchę w utrzymanie pokoju, potrafi *Nordd. allg. Ztg.* zapewne ocenić najtrafniej, podobnie, jak hipotezę, wyrażoną przez ks. Bismarka przed jednym z wydawców tej gazety, „że za pokój w ciągu lat trzech ręczyć można”. Jeżeli jen. Bronsart v. Schellendorf domaga się równocześnie od parlamentu rzeszy kredytu 200 milionów marek na powiększenie armji marszałka Moltkego, to w tem pełniejszym świetle okazuje się prawdziwość spostrzeżenia organu p. Pindtera, że „nad sytuacją polityczną panują kapitalne sprzeczności, których wynik zarówno tajemniczym zostaje dla mędrów, jak dla prostaczków”.

We wtorek przed londyńskim centralnym trybunałem kryminalnym stawał były deputowany okręgu Lanarkshire, mr. Cunningham Graham, tudzież znany przywódca socjalistów londyńskich, John Burns, obydwaj pod zarzutem uczestniczenia w zakazanym meetingu, który w d. 13-ym listopada r. z. odbył się na Trafalgar Square, i stawiania oporu policji. Attorney general wykazywał, że co inne-

go jest „wolność słowa”, a co innego „wolność zgromadzenia się”. Nie można ustawić na ulicy trybuny dla orkiestry dlatego, ponieważ wstrzymałaby ona prawidłowy bieg komunikacji. Tak samo nie ma żadnej legalnej podstawy do używania skweru trafalgarskiego za widowie meetingów robotniczych. Sąd przysięgłych uznał winę Grahama i Burns, poczem skazano obu na sześciotygodniowe więzienie.

Freemans Journal zamieszcza upomnienia Parnella, wystosowane do kolegów ławy poselskiej z okazji zbliżania się sesji parlamentu angielskiego. Parnell tak jest pewnym, że gabinet lorda Salisbury'ego upadnie wskutek nieporozumienia, jakie wywołają kwestje ustawodawstwa specyficznje angielskiego, iż zaleca kategorycznie irlandczykom nie wysuwać naprzód w ciągu sesji tegorocznej swej kwestji narodowej. Tym bowiem tylko sposobem rozluźni się solidarność większości i przyspieszy upadek gabinetu.

Miljoner kalifornijski, irlandczyk Buckley, który olbrzymi zgromadził majątek na eksploatacji min srebrnych, zapisał go w całości Parnellowi. „Król Irlandji” nie przyjął wszakże królewskiego daru, poczem Buckley prosił go o wskazanie innego z przewodców narodowego stronnictwa irlandzkiego, celem wyposażenia go w dolary kalifornijskie.

Sąd kasacyjny w Paryżu (*Conseil supérieur de la magistrature*) zgromadził się w poniedziałek pod przewodnictwem swojego prezydenta, Barbiera, celem wysłuchania raportu radcy Merville w sprawie sędziego Vigneau. Nakazano prowadzenie dalszego śledztwa przeciw stróżowi prawa, który dopuścił się bezprawia.

Br. Z.

MOJA CIOTECZKA.

FRASZKA.

— Ależ, cioteczko!
— Ależ, mój Julku, nie irytuj mnie napróżno! A przedewszystkiem, precz Żolka!... nie całuj mnie tak ciągle w ręce.
— Ależ, kiedy bo te rączki, jakby stworzone do całowania — odrzekłem, nie puszczając prawej, i usiłując pochwycić lewą, która cofała się przedemną między długie, proste fałdy sukni.
— O, jakie to paluszki! Jak z cukru. Cioteczka cała... O, jakie to śliczne rumieńce!
— Idźże już sobie, mój drogi! Wstydzilbyś się takie rzeczy gadać!
— Jakie rzeczy? Czego ja się mam wstydzić? Jak Boga kochar... Albo to nieprawda?
— Mówiłem to swobodnie na pozór, ale w istocie mocno byłem zakłopotany, stojąc przed ciotką moją, panną Konstancją Pullewiczówną, właścicielką bardzo wysokiej, bardzo wąskiej i bardzo białej kamienicy na Starem mieście, w pachnącym lawendą saloniku, którego śnieżne ściany dziewiczo odbijały od zieleni mnóstwa nagromadzonych pod oknami krzewów. Staroświeckie, białemi pokrowcami obciążone meble, stały pod ścianami temi sztywne, a twarde, nieprzystępny taburet, na którym w tej chwili zniechęcony siadłem, zdawał się oburzać ufalnością taką z mojej strony.
— Sama panna Konstancja, około czterdziestu lat mieć mogąca, wysoka, prosta, szczupła, w swojej czarnej sukni, z delikatną, bladą twarzą, i ciemnymi, gładko zaczesanemi włosami, które już tu i owdzie srebrne przerzucały nici, podobną była do mniszki. W tej chwili siedziała wyprostowana i sztywna na jednym z wąskich a wysokich krzesel, a po jej szczupłych policzkach przesuwał się delika-

tny rumieniec pomieszania i niecierpliwości. Przy nogach jej kręciła się Żolka i Finusia; w sporym, niebieskim szalem wysłanym, koszyku spała jedwabista Pafcia, a najzłośliwsza, w wiecznej wojnie będąca ze mną Djanka, warczała pod fortepianem.

Wszystko to usposabiało mnie melaucholicznie. Pierwsza dopiero zyskowna robota trafiała mi się od czasu, jakem patent dostał, ale trzeba było wyjechać daleko, a nie miałem przy kim zostawić Apulki, z którą rok temu, ledwośmy się właśnie pobrali.

Chwilę trwała cisza, nie wróżąca mi nie dobrego. Postanowiłem wszakże raz jeszcze szturm przypuścić.

— Więc jakże będzie, cioteczko? — zapytałem najmilszym, na jaki stać mnie było, głosem.

Wzruszyła niecierpliwie ramionami.

— Cóż ma być? Nic nie będzie...

— Ależ cioteczka wie, że ja wyjechać muszę, że jeśli propozycję takiej firmy odrzucę, to stracę i zarobek znaczny i bardzo dobrą na przyszłość klientelę, i odmawia mi takiej drobnostki!

— A, śliczna mi drobnostka! — odrzekła żywszym, nieco zirytowanym głosem — wziąć do siebie młodą mężatkę na cztery tygodnie...

— Ależ nie na cztery! Może na trzy, na dwa, albo ja wiem! Będę śpieszył, będę po nocach pracował, aby tylko jaknajprędzej wrócić. Mnie samemu będzie tęskno...

— O, ja wiem... — przemówiła patrząc na mnie z wysokości swego twardego krzesła i ściągając wzgardliwie górną wąską wargę.

Udałem, że wzgardy tej dla moich matrymonjalnych tęsknot nie spostrzegam.

— Niech cioteczka tylko pomyśli! — modliłem się dalej. — Czyż ja mogę ptaszynę moją zostawić tak samą? Ani ona tu matki, ani rodziny... Zamartwi mi się, zapłacze, zatęskni! Jeszcze w takim położeniu...

Błyskawica przebiegła po twarzy starej panny. Zerwała się z krzesła i pochyliwszy nieco, wystawi-

ła wprost moich piersi białe i cienki paluszek. Żolka, Finusia i Djanka, widząc tę zaczepną pozycję swej pani, rzuciły się ku mnie z głosem ujadaniem. Pafcia przez sen warczała zaczęła.

— Otóż to właśnie! — zawołała panna Pullewiczówna triumfującym głosem sędziego, któremu się uda dobrać z winowajcy przyznanie.

— Otóż to właśnie! W takim położeniu!... Zastrzegam, że są to właśnie twoje słowa. Ja sama nigdy bym... Precz Żolka! Leżeć Finusia!... ale kiedy mnie do tego doprowadziłeś... ciszej Djanka!... to ci raz muszę oczy otworzyć. Cóż to, mój kochany, czy masz mnie za dziecko? Czy sądzisz, że nie wiem, co wynika z takiego „położenia” w jakim się twoja żona znajduje? O, mój kochany! Nie jestem tak naiwną. Wiedz, że już blisko od dziesięciu lat wierzyć przestałam w te wasze bociany... ciszej Djanka!... i we wszystkie inne wasze kłamstwa! I dlatego to postanowiłam sobie takich tylko lokatorów do mego domu przyjmować, którzy nie mieli, nie mają i nie będą mieli dzieci... To jest kontraktami zawarowane... O, tak, mój drogi... Wiem, wszystko wiem! Od dziesięciu lat już wiem!...

Mówiła to szybko, wzruszonym i przyciszonym głosem, po którym przebiegało lekkie drżenie, a ciemny karmin zaszedł jej aż pod same skronie.

Oslupiałem zrazu, potem nagle wybuchnąłem szalonym śmiechem.

— Od dziesięciu lat! Aż tak dawno! Cha... cha... cha... cha!... Ależ cioteczko! Na miłosierdzie boskie nie wytrzymam! Cha! cha! cha!... A toż moja Anulka...

— Tylko bądź cicho! Proszę cię, bądź cicho! — mówiła stara panna gorączkowo — bo znów gotów jesteś głupstwo jakieś powiedzieć.

— Ależ cioteczko! — perswadowałem, poskromiwszy się nieco. — Teraz w bociany nie wierzą nawet pensjonarki...

— Już ty mi tylko nie mów, nie nie tłómacz! — broniła się panna Konstancja. — Uszy mi wędzną od tego gadania!

Głosy angielskie o naszym przemyśle.

III.

Dziennikarstwo trójkrólestwa i amerykańskie tak są zamożne, iż utrzymują po większych miastach korespondentów stałych, których na cel ten umyślnie wysyłają w miejsca.

Bywają to ludzie wykształceni a niejednokrotnie znani w literaturze naukowej.

Takim jest w Petersburgu Harrison od *Timesa*, w Moskwie Deale, korespondent *Daily News*, w Odessie Warren, zasilający łamy *Telegraph'u*.

Uproszono tedy p. Littena, członka Towarzystwa misyjnego i pedagoga, który od czasu do czasu przesyła artykuły do pism angielskich i amerykańskich, dotyczące przemysłu i handlu w kraju naszym.

Obecnie mamy przed oczyma sprawozdanie pióra jego w zeszytce wrześniowym czasopisma *Export Journal*, poświęconego handlowi wywozowemu, jak to sam tytuł wskazuje. Autor określa z góry cel swojego listu. Chodzi mu o wykazanie, że kraj ten szeroki jest polem do wszelkich przedsięwzięć, a jako przykład przytacza działalność p. Seweryna Surowicza, obywatela Stanów Zjednoczonych. Opuszczył Amerykę, gdzie czynnym był na wielu polach, przybył on na wystawę do Paryża r. 1878, jako przedstawiciel jednej z firm technicznych. Tu się poznał z jednym z głównych urzędowników przemysłu polskiego i przybył nad Wisłę, celem wyzyskania swych zdolności na polu przemysłu.

W dalszym ciągu artykułu mamy rzut oka na rozwój wyrobów z perłowej muszli i bursztynowych w pobliżu Ostrołęki. Przy tej sposobności dostała się obszerniejsza wzmianka naszym kurpiom, których dzieje oraz obyczaj dzisiejszy pod względem etnologicznym szerszy budzą interes w obliczu nawet cudzoziemców. Około 300 kurpiów, dotąd cierpiących niedostatek, zajmuje się tem rzemiosłem i każdy zarabia, w miarę uzdolnienia, od 50 do 75 kop. dziennie, a ich wyroby w znacznej ilości zasypują Warszawę i kraj cały, usuwając z targu produkcję austriacką, która z krzywdą miejscowej wypierała krajową pracę z ludniejszych siedlisk; wiele jest jednak jeszcze miejsca dla kapitałów angielskich!

Jako dowód popularności pracy przybyszów z nad Tamizy, autor przytacza pomysły przebieg robót kanalizacyjnych pod kierunkiem Lindleya, tudzież prosperujący handel Doultona w zakresie urządzeń sanitarnych. Dodajmy od siebie, że możnaby wzmocnić te przykłady wielu innymi, jak np. świetnem rozkrzewieniem przemysłu żelaznego, co pierwsze kroki pod sterem Anglików stawiał, i piwowarstwa,

— Wiedna? Ależ przeciwnie! Ja widzę, że się one przesłaniają rumienią. O, to lewe, naprzykład. Istny koralik! Aż mnie kusią, żeby w nie co poszeptać...

Stara panna cofnęła się krokiem i obie ręce podniosła do uszu, jakby broniąc mi do nich przystępu. Brwi miała gniewnie ściągnięte, usta rozchyłone i drżące, oczy jej ciskały błyskawice. Była prawie piękna w tej chwili.

— Na Bogal! — zawołała — dosyć już tego! Nie nadużywaj swego położenia! Pamiętaj, że jesteś w mieszkaniu...

Urwała i, zwróciwszy wzrok ku drzwiom, zdawała się nasłuchiwać czegoś. Istotnie w przedpokoiu zrobił się jakiś zamęt, ktoś chodził, wracał, przebiegał, otwierano drzwi do sieni, z kąd dolatywały zmieszane kobiece głosy i jakby mianczenie kota. Finka i Żółka szczełnęły krótko, i nastawiwszy uszy, podbiegły do proga. Djanka, wlaższy pod kanapę, gwałtownie ujadła zaczęła.

Nie zdołałem się jeszcze zorientować, z kąd mi przychodzi taka niespodziana dywersja, kiedy do saloniku wpadła stara Wojciechowa.

— Proszę pani... proszę pan! — mówiła, chwytając głośno oddech, który jej wzruszenie odjęło. — Proszę pani...

Zaparla się kobiecina, ręce ku piersiom podniosła i po chwili dopiero, przelknawszy, buchnęła, jak z pod szpuntu:

— Podrzucili nam!...

— Co? Co podrzucili? — zawołała stara panna z najwyższym przerażeniem w głosie:

— A cóżby? — kończyła Wojciechowa, odetchnawszy głęboko. — Adyć dziecko!

— Dziecko?... Jezus, Marja, Józefie święty! — krzyknęła panna Konstancja i, chwyciwszy się za głowę, stanęła jak skamieniała.

W salce zrobiła się cisza. Wojciechowa stała u progu z otwartą gębą, dysząc głośno. Co do mnie, skubałem brodę, nie śmiejąc się ruszyć.

— Matko przenajświętsza! — Matko przenajświętsza! — szeptała wśród ciszy tej stara panna drżącemi

które jeszcze dotąd ma przedstawiciela w znanym producencie Hallu.

Nakoniec autor zawiadamia czytelników swoich, że w Warszawie ma się odbyć wystawa tkacka, na którą pracownicy na odnośnem polu powinni zwrócić uwagę. Amerykańscy uprawiacze bawełny mogliby na ów popis przysłać próbki tych materiałów, ponieważ tkacze w Królestwie pragnęliby zerwać dotychczasowe stosunki z agentami w Liverpoolu i Bremie, z zamiarem nabywania bawełny bezpośrednio w okolicy, która ją wydaje. Technicy, którzy budują wrzeciona i maszyny, zdaniem p. Littena, dobrzeby uczynili, zapoznając producentów polskich ze swymi wyrobami, ułatwiającymi szybkość fabrykacji. Dotąd, o ile autorowi wiadomo, maszyny amerykańskie w kraju naszym wcale nie są znane.

W uzupełnieniu artykułu pana Littena wypada nadmienić, iż w Warszawie przez kilkanaście lat znajdował się sklep obywatela Stanów Zjednoczonych, p. Marchwińskiego, którego rodzina swój początek wywodziła z W. Ks. Pozn. Zakład ów, przy ulicy Długiej, najpierw na Potkańskich, potem w domu Cyprysińskiego, prosperował bardzo i dopiero nieszczęścia domowe istnienie jego podmyły. Właściciel miał tę zasługę, iż rynek tutejszy zapoznał z wyrobami amerykańskimi i zbyt im, ze względu na stronę praktyczną, zapewnił. Dotąd w licznych domach pozostały ślady owego sklepu, a mianowicie pokojowe kuchenki, narzędzia podręczne, sprzęty użytku domowego i t. d.

Czytaliśmy niedawno w *New York Herald*, iż obywatel tameczny, Ward, zamierza osiedlić się w Warszawie, celem eksploatacji przemysłu amerykańskiego. Ma on być agentem plantatorów bawełny i dostarczać tu produktów rękodziel tamecznych. Ta sama firma otworzy handel zamienny w Nowym-Jorku i Bostonie, przenosząc na targ amerykański nasze skóry, obuwie, rękawiczki i co Bóg da. Zobaczymy, jak to będzie... W każdym razie obu przedsięwzięciom życzymy powodzenia.

A. N.

Z Uhlanda.

1. Przepraszanie.

Choć nieraz piosnki nuciłem gorące
O pocałunkach w wieczornym półmroku,
Długich uściskach, szepcie z okiem w oku
To sen, zmyślenie — jak innych tysiące.

A ty się gniewasz o te słowa wrzące,
Karcisz chełpliwość goryczą wyroku;
Jam nie kosztował tych chwilek uroku,
Więc mogą mówić me usta pragnące...

wargami. Osmielila się wreszcie otworzyć przyknięte oczy i spojrzeć na Wojciechową.

— Czy tylko jesteście pewni, że to dziecko?

— A cóż to, proszę pani — rzuciła się baba — ślepam, czy co? Dzieciaka nie znam? Chwalić Boga swoich własnych miałam...

— Już dobrze! już dobrze! już bądźcie cicho! — wołała stara panna, ręce do uszu podnosząc. — O Boże miłosierny... Więć kiedy to jest dziecko, to weźcie je, weźcie je natychmiast, Wojciechowa, i odnieście matce...

— Ale! Matce ta! — odparła Wojciechowa, ruszwszy ramionami. — Taka tam matka będzie pewnie akurat czekała, aż jej kto dzieciaka odniesie!

— O ja nieszczęśliwa! — jęknęła panna Konstancja. — No to je weźcie, połóżcie gdzieindziej, wynieście z domu, niech ono aby tutaj nie będzie...

— Ależ, cioteczko! — rzekłem, patrząc łagodnie w jej przerażone, latające, jak jaskółki, oczy. Czyż podobna wyrzucać z domu dziecko, żeby zmarzło? Wszak to zima, mróz! A może jeszcze głodne, nagie...

Stara panna zaczęła drzeć na całym cielem.

— Boże miłosierny! Boże miłosierny! — szeptała, składając ręce, jakby do modlitwy.

— No i jakże, proszę pani? Mam go brać, czy nie brać? Tak piszczy, co strach...

— Moja Wojciechowo, idźcie... stojcie... czekajcie!... Boże, Boże, zmiłuj się... Julek! Możebyś ty je zabrał!

— Ja? W imię Ojca i Syna! Cóż znowu, moja cioteczko! Mógłbym jeszcze, Boże uchowaj, wpaść w jakie niepotrzebne suspicje u żony. Nie, nie! Ja nie mogę, w żaden sposób nie mogę.

Tymczasem jakaś litościwa dusza stanęła we drzwiach przedpokoiu.

— A zróbcież co, Wojciechowo, z tym dzieciakiem, kiedy wam go Pan Bóg da! Przecie nie szczeniaki, co by tak pod progim leżało. Chrzestzone może...

— Jezus Marja! Jezus Marja! — wołała panna Konstancja, biegnąc po saloniku, jakby nieprzytomna.

Kochanko moja, rzuć ten sąd surowy
I dla poety weź uśmiech na usta,
Dla snów, przywidzeń rozmarzonej głowy.

Piewcy, gdy lutnię zawiesi u drzewa,
Nieraz w spoczynku przybiegnie myśl pusta,
A wietrzyk w strunach piosenkę wyśpiewa.

2. Róże.

(Na temat distichów.)

Gdym chciał całusa skraść z jej lica,
Ona, w rumieńcu cała,
Ujawszy róży krzew, psotnica,
Rosą mi w twarz przyskała.

Potem, gdym śmiało przetrwał burzę,
Przy pierwszym pocałunku,
Dziewczę z swych włosów wonną różą
Dało mi w podarunku.

Dziś twarz mi z rosy nie osycha,
Kropla za kroplą płynie,
Pada, jak z róży tej kielicha,
Co drży tam na krzewinie.

Codnia kwiat biorę sobie świeży,
I całus biorę sobie:
Całuję ziemię, w której leży...
Rwę róże na jej grobie...

Bożydar.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Z polecenia dyrektora departamentu celnego, wszyscy ekspedytorzy komór otrzymują drukowane bilety, oznaczające, iż przedstawili świadectwa z opłaconej pierwszej gildji na rok bieżący, która jedynie nadaje prawo do zajmowania się czynnościami ekspedjowania towarów dla różnych firm. Osoby, nie posiadające wspomnianych biletów do powyższych czynności, do prowadzenia procederu dopuszczone nie będą.

— Dochody kolei za 10 miesięcy r. z. wynoszą wiedeńska miała dochodu 6,857,558 rs. 55 kop., za tem w porównaniu z rokiem 1886-ym zmniejszył się o 4.45%; bydgoska 767,411 rs. 80 kop., czyli mniej o 8.01%; terespolska 1,643,671 rs. 87 kop., mniej o 1.33%; dąbrowska 1,236,041 rs. 19 kop., czyli więcej o 25.0%; łódzka 509,758 rs. 76 kop., więcej o 2.92%; nadwiślańska 3,034,087 rs. 53 kop., więcej o 5.19; brzesko-chełmska 23,533 rs. 72 kop.; siedlecko-małańska 12,296 rs. 68 kop.

— Proboszczowie parafij i zarządcy kościołów otrzymali od władzy duchownej polecenie, aby,

To już wszyscy o tem wiedzą w całej kamienicy! Co za skandal! Co za skandal! Pójdiesz Finka! Ja tego nie przeżyję chyba!

Załamala ręce i stanęła, patrząc na mnie błagalnym wzrokiem. Żal mi się jej zrobiło serdecznie.

— Ale cóż to znów za skandal, moja cioteczko. Toć to się każdemu zdarzyć może. Niechże się cioteczka uspokoi! Proszę, bardzo proszę! Dajcie-no tutaj tego pasażera! — zwróciłem się do Wojciechowej, widząc, że się nikt na rezolucję zdobyć jakoś nie może. — Trzebaż go przynajmniej zobaczyć.

Wojciechowa wyszła, a po chwili przyniosła jakiś tobolek, z którego głębi dobywało się jakieś ciche kwilenie.

— O, to już spore bobol! — rzekłem, przypatrując się podrzutkowi, zawiniętemu w ubogie, lecz dość schludne chusty. — A jakie ładne! Cóż to, chłopiec czy dziewczyna?

— Julku! — krzyknęła ciotka, chwytając mnie za rękę. — Na miłość boską cię zaklinam, oszczędzaj mnie, proszę!

— Ależ dobrze, dobrze! — uspakajalem jej dziewicy przestrasz. — Przecież mnie znów osobiście tak bardzo o to nie chodzi...

— Chłopak, proszę pana! — zawołała triumfalnie Wojciechowa. — Będzie chyba miał ze dwadzieścia niedziel, albo i więcej. Łebski dzieciak!

Podszedłem do starej panny, która odbiegła od nas i tuliła się w rogu saloniku z jakimś febrycznym drżeniem.

— Ale pójdźże, cioteczko! — rzekłem, ujmując jej rękę. — Nie bój się! Przypatrz się temu malcowi! Nie taki djabeł straszny, jak go malują. To wcale ładny dzieciak.

— Mój Julku, o jedno cię proszę — mówiła do mnie z palającymi oczyma — o jedno cię proszę: wyrażaj się skromniej! Dzieciak... dzieciak... Czy nie mógłbyś tego nazwać inaczej?

Parsknąłem śmiechem.

— Inaczej! A to mi się podoba! Jakże ja to będę nazywał inaczej? Kartofel, czy jak u licha...

× **Z Poznania.** W etacie komisji kolonizacyjnej dla W. Ks. Poznańskiego i Prus zachodnich znajduje się ustep następujący: Wzrastający bez przerwy zakres spraw komisji kolonizacyjnej wymaga zwiększenia sił urzędniczych oraz fundusów na djetę i podróże. Wskutek tego w przedstawionym etacie pomieszczono następujące nowe pozyje: 1) dla trzeciego radcy przecięciowo 5,100 marek; 2) dla sekretarza asystenta przecięciowo 1,815 m.; 3) na mieszkania dla obu urzędników 660 i 432 m., razem 1,092 m.; 4) na wzmocnienie funduszu, przeznaczzonego na wynagrodzenia dla urzędników pomocniczych i służby 25,000 m.; 5) na wzmocnienie funduszu, przeznaczzonego na djetę, podróże i przeprowadzki 1,000 m., razem 43,067 marek.

× **Samobójstwo starca.** W niedługim stosunkowo czasie Wiedeń jest widownią częstych samobójstw wśród wojskowych. Temi dniami zastrzelił się tam Fuchs, dymisjonowany intendent jeneralny, starzec blisko 70-letni. Odnajmując niewielkie mieszkanie, Fuchs regularnie używał codziennej przechadzki, gdy więc raz go na niej nie ujrano, obudziło to podejrzenie, które sprawdzono, dostając się do mieszkania staruszka. Fuchs zastrzelił się w prawą skroń, rewolwer zaś swój zapisał właścicielowi mieszkania, które częściowo odnajmował.

× **Halarzy.** Zwyczajem dorocznym, przybędzie w b. m. do Berlina z Hali, nad Salą, do cesarza niemieckiego kilku halarów. Są to właściciele solanek w Hali, którzy od wieków przywożą cesarzowi dary, jako to: chleb, jaja i sól. Halarzy są pochodzenia słowiańskiego, są to mianowicie potomkowie serbo-łużycczan. Noszą oni dodziśnią jeszcze strój narodowy i zachowali swe odrębne zwyczaje.

× **Książę szwedzki, Oskar**—jak piszą dzienniki niemieckie—wstępuje w związki małżeńskie z damą dworu, panną Ebbą Munk. Oficjalna publikacja zaręczyn nastąpić ma d. 22-go b. m., poczem narzeczeni mają towarzyszyć królowej do Anglii, gdzie odbędzie się ślub w zupełnej ciszy. Książę rzeka się wszystkich praw dziedzicznych i poświęca się marynarce. Naręczona liczy już blisko 30-tą wiosnę, a jest damą dworu następczyni tronu. Ks. Oskar z powodu wielkiej szczeroci i przystępnych form, jest ulubieńcem publiczności szwedzkiej, która małżeństwem jego jest zachwyconą.

× **Malarz Volci,** zamieszkały stałe w Medjolanie, odbywając wycieczkę pieszą w okolicach miasta w nietrzeźwym stanie, zmarł. Wypadek ten, jedyny w swoim rodzaju w południowym klimacie, wzbudził powszechne przerażenie.

× **Salami ze... szcurów.** W Weronie, mieście pamiętnem z „Romea i Julji”, zaszedł fakt, nie mający wprawdzie nic wspólnego z miłością i parą romantycznych kochanków, ale... ciekawy. Straż miejska zatrzymała przy rogatce dwóch wieśniaków, którzy nieśli dwa wory, pełne tiustych... szcurów. Po przeprowadzeniu śledztwa okazało się, iż transport ten został dostawiony na zamówienie jakiegoś Müllera (i we Włoszech są Müllerowie!), który okazał się... rzeźnikiem. Łatwe zdał posądzenie, iż szcury służą w owem poetycznym mieście za materiał do... salami.

Z DZIENNIKÓW RUSSKICH.

Petersb. wied. zaznaczają, iż w Wiedniu znów zapanał nastrój pesymistyczny:

„Wszystkie gazety niezależne i urzędowe wyrażają się jednogłośnie, iż zgoda z Rosją jest niemożliwą i że kwestja bułgarska, jak się wyraża *N. fr. Pr.*, jest równie nie dającym się rozwiązać zadaniem, jak kwadratura koła. „Nie należy przypuszczać—powiada dziennik—że niebezpieczeństwo, grożące pokojowi, zostało usunięte.” Kwestja bułgarska może być rozwiązana tylko na gruncie zupełnej autonomji i wolności narodu bułgarskiego, a pod ową wolnością, jak dziś otwarcie oświadcza gazeta, nie należy rozumieć nic innego, tylko programat austriacki. W takich warunkach jednakże, według zdania tej samej *N. fr. Pr.*, niemożliwym jest jakikolwiek rozdział rosskiej i austriackiej „sfery wpływu”, a nawet „równoległy rozwój” interesów Rosji i Austrii, ponieważ oddanie Bułgarii w ręce polityki rosskiej byłoby równoważnem zupełnemu zrzeczeniu się roli Austrii na wschodzie. Rosja jakoby dąży do przeprowadzenia kandydatury ks. Karageorgiewicza, a w rezultacie osiągnięcie tego celu doprowadziłoby do zupełnego trjumfu w Serbji „idei czarnogórsko-karageorgiewskich”, które ze swej strony byłyby jawną groźbą dla pozostania w Austrii nietylko Bośni i Hercegowiny, lecz i innych składowych części mocarstwa. Takie mylące są przyczyny, które, według zdania dziennika, przeszkadzają pogodzeniu się programatów rosskiego i austriackiego i dziwną jest rzeczą, iż gazeta popiera jeszcze projekt „przedstawienia nowych propozycy Rosji”. Myślny również nie łudzili się nigdy co do łatwości rozwiązania kwestji bułgarskiej i raz jeszcze możemy tylko wyrazić zdziwienie, dlaczego w Wiedniu ową „kwadraturę koła” uważali do niedawna za nie przedstawiającą żadnych trudności.”

Z ostatniej chwili.

Kraków 21-go stycznia.—Dr. Kuleczyński, sekundariusz szpitala św. Łazarza w Krakowie, powołany został do objęcia posady w szpitalu dla obłąkanych w Kulparkowie. (Nominacja ta łączy się z głośnym skandalem, jaki wydarzył się w tym szpitalu i przed niedawnym czasem był powodem interpelacji w sejmie; *przyp. red.*)

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Petersburg 21-go stycznia. (Tel. Aj. półn.)—*Grażdanin* donosi, iż w głównym zarządzie poczt i telegrafów ostatecznie zdecydowaną została kwestja reformy poczt ziemskich.

Petersburg 21-go stycznia. (Tel. Aj. półn.)—Wczoraj w departamencie kryminalnym petersburskiej izby sądowej sędzoną była sprawa przeciw redaktorowi *Now. wr.*, Fedorowowi, o oszezerstwo. Sprawa tyczyła się niemieckiego pełnomocnika wojskowego, Villeaume'a, i sędzona była przy drzwiach zamkniętych. Fedorow skazany został na karę 150 rs. i na zamknięcie na odwachu przez sześć tygodni.

Budapeszt 21-go stycznia. (Tel. pr. K. W.)—Spodziewana na dzisiaj odpowiedź Tiszy na interpelacje Helfy'ego i Perezela została odroczoneą.

Budapeszt 21-go stycznia. (Tel. pr. K. W.)—W odpowiedzi swojej na interpelacje Helfyego i Perezela oświadczył ma prezes gabinetu Tisza, że charakter politycznej sytuacji pod wieloma względami pozostał ten sam, co dawniej, i że nie ma podstawy do obawiania się o naruszenie pokoju. Minister wystosuje zaracem żarliwe upomnienie do narodu węgierskiego, aby nie dawał się obalamować przesadzonym, częstokroć wprost bezpodstawnym i tylko zaniepokojeniem szerzącym wiadomościom.

Berlin 21-go stycznia. (Tel. pr. Kurj. W.)—Dzisiejszy *Tagblatt* donosi z San Remo: Wszyscy spodziewają się tutaj, że ewentualna nowa konsultacja lekarska wydałaby wręcz inną ddiagnozę eboroby następcy tronu, niż listopadowa. Chory będzie mógł z wiosną powrócić do Niemiec.

Berlin 21-go stycznia. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Pensjonaty prywatne w Alzacji i Lotaryngji poddano kontroli rządowej.

Paryż 21-go stycznia. (Tel. pryw. Kurj. W.)—W kołach politycznych wywołała tu sensację uchwała wyborców jednego z departamentów, „odmawiająca dzisiejszemu parlamentowi deputowanego”, parlament ten bowiem jest najgorszym złem dla Francji, a wszystkie stronnictwa jego postępują z największą lekkomyślnością. Uchwała ta jest zapowiedzią zbiorowego protestu, powszechnego głosowania przeciw anarchicznej izbie.

Paryż 21-go stycznia. (Tel. pryw. K. W.)—Komisja inicjatywy parlamentarnej wyraziła się przeciw wzięciu pod obrady wniosku amnestji powszechnej, wzięła natomiast pod uwagę wniosek nieusuwalności ministrów armji i marynarki. Komisja izby dla spraw municypalnych przyjęła wniosek, orzekający, iż prefekt Sekwany zamieszkał ma w ratuszu paryskim. (Aj. półn.)

Paryż 21-go stycznia. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Wobec agitującej się w Stanach Zjednoczonych kwestji zniesienia cla od dzieł sztuki, wprowadzanych z Europy, sfery artystyczne w Nowym Jorku zażądały, aby cla nie znoszono, lecz obniżono je tylko do 10%, w przeciwnym razie bowiem Ameryka zalanaby została powodzią obrazów fałszowanych. Domagają się również, aby każdy obraz miał pismienne poświadczenie swej autentyczności od konsula amerykańskiego, przebywającego w miejscu lub sąsiedztwie miejsca, z kąd obraz pochodzi.

Tulon 21-go stycznia. (Tel. Ajencji półn.)—W arsenale tutejszym objawia się gorączkowa czynność. Eskadra gotuje się do odplynięcia, uzbrajają pancerniki i krzyżowce.

Londyn 21-go stycznia. (Tel. pryw. Kurj. W.)—*Observer* wyraża przypuszczenie, że ks. Bismarkowi powiedzie się znaleźć kompromis pomiędzy sprzecznymi życzeniami Austrii i Rosji, a w takim razie

byłoby niedorzecznością przypuszczać, aby świat miał się narazić na wojnę dla poparcia ambitnych planów księcia Ferdynanda.

Londyn 21-go stycznia. (Tel. Ajencji półn.)—*Times* donosi, że cały personel austriackiej ajencji dyplomatycznej w Sofji otrzymał nagle rozkaz opuszczenia tego miasta i w czwartek już odjechał do Wiednia.

Londyn 21-go stycznia. (Tel. pryw. Kur. W.)—Gazeta urzędowa w Pekinie ogłosiła kilka dekretów w sprawie zalewów, spowodowanych przez Żółtą rzekę. Cesarzowej matce wypadki te „odebrały sen i apetyt”, więc przeznaczyła 100,000 taelów na ofiary powodzi. Kilku burmistrzów i budowniczych, tudzież namiestnika jednej prowincji, którzy zaniedbali środków ostrożności, skazano na publiczny pręgierz, t. j. zakucie w drewniane jarzmo, a prefekta jednego okręgu skazano „na zdjęcie głowy”.

Bukaraszt 21-go stycznia. (Tel. pr. K. W.)—Wczoraj po południu spłonął w Gałaczu teatr „Apollo”.

OSTATNIE KURSA GIEŁDY.

Berlin 21-go stycznia, g. 2 m. 30. (T. p. K. W.)—Bilety banku rosskiego 176.80 (wczoraj 176.50).—Bilety banku rosskiego na dostawę 176.— (wczoraj 175.75).

GIEŁDA.

Warszawa 21-go stycznia.

Dzisiejsze szacowania poranne wynosiły 176 i 175.75, z równia 56.82½ i 56.90 bez kosztów. Nasze zebranie rozpoczęło posiadzenie kursem 56.87½, za wpłatę w Berlinie, lecz podniosło nader szybko tę cenę, gdy banki nasze stanęły w szeregu odbiorców. Ostatecznie płacono przy rozejściu się giełdy 56.95, z różnicą 7½ kop. dziś i 10 kop. przy uwzględnieniu wczorajszego kursu końcowego na korzyść Berlina. Trzymiesięczna dostawa kupowana po 57.07½.

Waluty obce w dosyć znacznym i żywym ruchu. Krótkim Berlinem obracano po 56.87½, 56.90, 56.92½, i 56.95, żądając 57.05.

Londyn krótki 11.51 w zaofiarowaniu, bez obrotów. Paryż krótki chciano oddać po 46, osiągnano 45.87½. Za Wiedeń krótki żądano 91.60, otrzymywano 91.40. W papierach obroty średnie, przy zwykłej dążności.

Za listy likwidacyjne żądano 90.40 i 90.25, według wielkości odcinków.

Pożyczki wschodnie I em. ofiarowano po 98.50, II i III em. po 97.65.

Pożyczki premjowe chciano oddać: I em. po 267, II po 251—bez odbiorców.

Kilkanaście tysięcy nowej pożyczki 4% kupiono po 82.35, przy żądaniu 82.65.

Umieszczono kilkanaście tysięcy Listów zastawnych ziemskich I ser. po 99.60 i 99.65 i kilkanaście tysięcy V ser. po 98.75, 98.80, 98.85 i 98.90, przy chęci otrzymania 99.90 za I ser., 99.25 za II, III i IV ser. i 99 za V ser.

Listy zastawne m. Warszawy chciano zbyć po 98 I ser., 97.25 II, 96.75 III, 96.60 IV i 96.50 V ser., której nabyto parę tysięcy po 96.25.

Za kilka tysięcy 6% listów zastawnych m. Lublina zapłacono 100.75.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych mocne.

W. O.

SPRAWOZDANIA Z TARGÓW.

Suche produkty browarne.—**Jęczmień** czterorzędowy płacono na targach po rs. 2.70 do rs. 3 za korzec, dwurzędowy wszakże wyborowy jednolity osiągał w większych partjach rs. 3.80, w mniejszych kilkunastokorcowych partjach o 45 do 50 kop. taniej, albowiem niejednorodność jęczmienia wpływa na jakość srodu i piwowarzy mniej chętnie drobniejsze partje zakupują. Podaż ubiegłego tygodnia zaspakajała wprawdzie popyt, lecz wskutek złych dróg obecnych była słabszą od zeszlotygodniowej.—**Sród** znajdował odbył jedynie do gubernji grodzieńskiej, po cenach zeszlotygodniowych, to jest 2-rzędowy rs. 1 kop. 50. 4-rzędowy rs. 1 kop. 35 za pud. franco Warszawa.—**Chmiel** krajowy płacono po rs. 10 do 25 za pud w ogóle w niewielkich partjach; z plantacyj kalskich zapłacono rs. 21 kop. 66 za pud. Chmielem zagranicznym żadnych obrotów nie było.

Len i konopie. W handlu lnem i konopiami żadna zmiana nie zaszła, tendencja zaś jak w zeszlým tygodniu pozostała zwyklowa.

Skóry wolowe na targu praskim czwartkowym utrzymały się w cenie, płacono od 9 do 16 rs. za sztukę. Za 1 funt skóry nieoczyszczonej z rogami płacono: 60—65 funt. 11 kop., 65—70 funt. 12 kop., 70—75 funt. 13 kop., 75—80 funt. 14 kop., 80—85 funt. 14 i pół kop. Za 1 funt skóry oczyszczonej o 1½ kop. drożej. Za skórki cielęce warszawskie po rs. 2.40 do 3.60 za parę. Skórki cielęce prowincjonalne po rs. 19 do 20.75 za pud starych, świeże po rs. 11 do 13 za dacher, czyli 10 sztuk Skóry końskie od rs. 3.75 do 5.50 za sztukę.

PRZEGLĄD WETERYNARSKI.

Organ galicyjskiego Tow. weterynarskiego, CZASOPISMO

poświęcone weterynarji i hodowli.

Wychodzi we Lwowie pod redakcją D-ra I. Szpilmana, raz na miesiąc w objętości 1—1½ arkuusza.

Warunki przedpłaty: w Cesarstwie Rosyjskiem i Królestwie Polskiem rocznie 3 rs. 50 kop., półrocznie rs. 1 kop. 80.

Adres Redakcji i Administracji: we Lwowie, ulica Kochanowskiego l. 33, w c. k. Szkole weterynarji. 122r

KATARY, ZATKANIE KANAŁÓW ODDECHOWYCH, SUCHOTY, ASTMA

PĘDKO I BEZ KOSZTÓW SIĘ LECZĄ ZAŻYWAJĄC DWIE KAPSUŁKI GUYOTA.

CAPSULES GUYOT

Kapsułki te dawniej były czarne i nieprzyjemne do połykania, obecnie są białe podobne do cukierków.

Na każdej kapsułce odbity jest podpis Guyot.

Najdelikatniejszy żółtek znosi smolez w kapsułkach Guyota zawartą

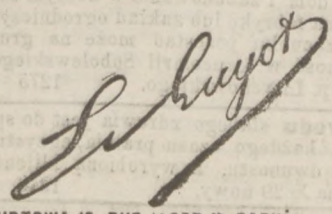
UWAGA: Dzieci i osoby nie mogące przełykać tych kapsulek powinny żążyć

Uważać należy na podpis trzyczkolorowy.

Znajdują się we wszystkich aptekach.

PATE REGNAULD FABRYKOWANE 19, rue Jacob

FABRYKA I SPRZEDAŻ HURTOWA 15, RUE JACOB W PARYŻU.

KREDYT OTWARTY!

(Blanko-Kredyt) 66r

Finansista zasługujący na zupełne zaufanie, poleca się tym pp. handlującym, fabrykantom i właścicielom przedsiębiorstw, którzyby życzyli wystawić przekazy na jedno z miast stołecznych Europy. Adresować w razie potrzeby X. Z. 6, Warwick Street, Regent treet London W.

numerami i korytarzami.

zawsze z ogrzaniem

64r poleca się z gruntu odrestaurowany

Hotel POLSKI

Magazyn Towarów Bławatnych

B. SZYSZKA

Niecała Nr 1, dom Hr. Krasinńskiego,

otrzymał na bieżący Karnawał: Wełny lekkie, różne gatunki: Voile, Beige, Mouszlin, Etamine, Teantelle, Hermia a soie, Danella, Promenad, we wszystkich jasnych kolorach; Fantazyjne przybrania do sukien; Aksamity i Plusze różno-kolorowe i w gustownych deseniach, Sura i Atlasy; Tarlatany i Muszliny ze złotem i srebrem, Sortie de Bale i t. d. powyższe towary sprzedaje po cenach dotychczas niebywałych

B. SZYSZKA,

Niecała Nr 1, dom Hr. Krasinńskiego, idąc z Wierzbowej po lewej stronie. 43

Swieży transport Rekawiczek Paryzkich

poleca

Filja Magazynu Galanterji BERNARDA KIPMAN, Wierzbowa 7, wprost Teatru. 94R

Rybołówstwo

do wydzierżawienia w dobrach Falenty.— Wiadomość u właściciela, poczta Sękocin.

Nauka i wychowanie.

Angielka wykształcona poszukuje lekcyj, warunki przystępne. Biuro nauczycielskie Jasińskiej, Berga 6. 176

Adres biura nauczycielskiego Załęskiej, Mazowiecka 16, rekomenduje nauczycieli, nauczycielki, bony. 133

Bona szwajcarka, francuzka lub angielka jest żądana do dwóch chłopców, 4 i 2 lata wieku mających. Pomocnicę będzie miała. Blizsza wiadomość za łazienkami, Czerniakowska 27, pomiędzy godz. 11-a a 1-a. 960

Biuro kaucejonowane A. Helwich, przeł. schr. dla naucz. ma do umieszczenia rodowitą francuzkę, z dobrmi świadectwami, w zamoznej i zacezej rodzinie, za 300 rs. rocznie. Krucza 7. 1235

Francuzki i niemki bony, mogą otrzymać natychmiastowe pomieszczenie. Biuro nauczycielskie Anny Dameran, Krakow.-Przedmieście 38, wprost Saskiego placu. 1295

Młoda niemka potrzebna do konwersacji. Bracka 16, mieszkania 50, w niedziele od 1-ej do 5-ej. 1300

Nauczycielka wyższa, matematyki udziela lekcyj. Wiadomość: Marszałkowska 134. Balbina Imbryczek. 919

Nauczycielki polki, posiadające grunto-wnie język niemiecki i muzykę,—szwajcarki z konwersacją niemiecką, oraz bony francuzki i niemki otrzymają zaraz miejsce, na dobrzych warunkach. Krakow.-Przedmieście 59, mieszkania 3. 177

Nauczycielka posiadająca język francuzki z konwersacją, lub niemiecki, potrzebna jest zaraz. Bielńska 21, u Oieslińskiej. 1198

Nauczyciel z patentem, poszukuje lekcyj w zakresie realnym. Metodą poglądową uczy początkujących. Oferty W. G. w kantorze Kurjera. 1118

Oficer H. Kunięki przygotowuje do szkół pułkierskich, do egzaminu na wolnowstepujących i do korpusu kadetów. Piękna 32 domu. 1151

Potrzebna bona niemka, znająca szyćie i gospodarstwo. Trębacka 4, m. 7. 1184

Potrzebna zaraz bona niemka, z krawieczyzną. Nowogrodzka 22, m. 4. 1112

Potrzebny jest zaraz korepetytor, posiadający kwalifikację, do chłopców lat 11—12, na stałe, za całodzienne utrzymanie. Wiadomość: Nowa-Praga, u szwajcarki w fabryce stali, do godziny 12 w południe. 1250

Potrzebna wykształcona francuzka z niemieckim. Plac św. Aleksandra 13, mieszkania 9. 1286

Poządaną jest towarzysza dorosła do nauki. Zurawia 7, m. 8. 170

Paryzanka udziela lekcyj francuzkiej konwersacji. Seina 17. 1195

Student uniwersytetu udziela lekcyj języka ruskiego, oraz przedmiotów wchodzących w zakres kursu gimnazjalnego. Smolna 24, mieszkania 9. 1109

Student uniwersytetu poszukuje lekcyj, za obiady lub wynagrodzenie. Złota 34, mieszkania 30 1157

Zaraz potrzebna francuzka, posiadająca grunto-wnie język, na godziny: od 3-ej do 9-ej wieczorem. Krakow.-Przedmieście 58, mieszkania 4, wiadomość od 9-ej rano do 1-ej po południu. 1241

Posady i prace.

Bona mówiąca dobrze po niemiecku i posiadająca dobre świadectwa, potrzebna jest na wieś. Wiadomość przy ulicy Szpitalnej 5 domu, m. 18. 1287

Drukacz litograficzny zdolny i pośpieszny, poszukuje pracy na prasie lub na maszynie. Oferty proszę składać w Kurjerze pod lit. A. J. 1262

Do litografji J. Tesznera i S-ka potrzebni są drukarze litograficzni i chłopcy. Marszałkowska 114. 1253

Do małej familji w Rossji potrzebna jest kobieta do dzieci. Warunki: łagodny charakter i dobra rekomendacja. Zgłaszać się ulica Długa 8, do stróżki. 1248

Lekarz chrześcijanin, potrzebny jest na prowincję, gdzie ludność dochodzi do 16 tysięcy. Warunki nader korzystne. Blizsza wiadomość udzieli M. A. Kanał w Warszawie, Nalewki 13, m. 14, lub L. Sochaczewski, Kowal, gub. Warszawska. 944

Majster zdumski, dobrze wykwalifikowany w tym zawodzie po 30-letniej praktyce, życzy sobie przyjąć zarząd fabryki jak również i wypalanie kafli w istniejących w Królestwie lub Cesarstwie, albo którzyby z panów przemysłowców życzyli założyc fabrykę kafi w Warszawie lub na prowincji, to w takowem przedsiębiorstwie mogą przyjąć udział. Oferty uprasza się składać w kantorze Kurjera Warszawskiego pod adresem kaffe N. 1026

Na wyjazd poszukuje się panienek, męczyczu i dzieci z dobrmi głosami na zupełne utrzymanie. O warunkach proszę się dowiedzieć: ulica Podwale, hotel Sławiański, mieszki. 2. Artysta Karageorgiewicz. 1138

Nianka z dobrmi świadectwami potrzebna jest. Aleja Jerozolimska 54, mieszkania 3. 1106

Niemka, znająca język francuzki, poszukuje odpowiedniego zajęcia. Adres proszę zostawić w kantorze Kurjera Warszawskiego pod lit. G. L. 956

Ogrodnik, Franciszek Kopeczyński, poszukuje posady zaraz albo od 1 Kwietnia, zony, lat 32. Adres: do nauczyciela rządowego Starej Wsi, przez Rawę, gub. Piotrkowska. 1148

Osoba z dobrmi świadectwami życzy przyjąć obowiązki panny służącej lub do zarządu domu. Ulica Chłodna 46, m. 3. 1035

Potrzebne zaraz panny do szyćia na maszynie Whelera i Wilsona, do pracowni okryć damskich. Nowolipie 20, m. 15. 169

Potrzebny jest uczeń do jubilera w hotelu Angielskim. 1285

Potrzebne są panny, do szyćia rękawiczek materjalnych i do ówiklowania, gumowania i do stępniewania. Pawia 33, mieszkania 11. 1258

Advertisement for Hotel Polski and B. Szyszka's store, including contact information and descriptions of goods.

- List of advertisements for various goods, services, and real estate, including items like fur, clothing, and furniture, with prices and locations.

- List of advertisements for professionals and services, including a pharmacist, a printer, a litographer, a doctor, and a master, with details of their offerings.

